

[Anker Lau.]

Disse vanskeligheder kommer, ganske uanset hvilken af de 3 markedsplaner vi i øvrigt til sidst vælger. Der er jo i øvrigt meget i den offentlige debat i den senere tid, der peger på disse problemer, som ingen helt kan lade ude af betragtning. Jeg synes også, at vi her i salen fornemmer, at problemerne trænger sig på fra forskellig side.

For dem, der i forbindelse med denne lov kunne tænkes at overveje vanskeligt stillede produktioners problemer, synes jeg i hvert fald der er to ting, man kan diskutere, og så er der én ting, man efter min mening ikke kan diskutere. Den ene ting, man kan diskutere, er, om direktør Rytters betragtninger vedrørende toldforhøjelser for at give os en bedre udgangsposition ved overgangen til de store markeder overhovedet er sagligt rigtige. Den hidtil fremførte argumentation har ikke formået at overbevise mig. Den anden ting, der kan diskuteres, er, om det så er rigtigt, hvis hr. Rytter nu har eller får ret, at gå toldforhøjelsernes vej, eller om man fortsat vil bruge denne lov om en importbegrænsning. Forskellen med hensyn til afviklingsperioden er jo ikke så stor, når man i øvrigt kender de regler, hvorefter de kvantitative restriktioner skal afvikles. Disse ting kan man diskutere, og der er ingen grund til at fremhæve min stilling over for hele beskyttelsesproblemet, det er vist gjort tilstrækkelig tit.

Men den ting, jeg mener i alle tilfælde ikke kan diskuteres, det må være tanken om at beholde restriktionerne og samtidig forhøje toldbeskyttelsen og så måske oven i købet lægge et tredje lag smør på brødet i form af et dumpingværn. En sådan udvikling må være utænkelig set fra alle sider.

Vi har jo nu en toldlov til behandling i et andet udvalg, og ingen kan endnu helt overse, hvad dette værk indeholder eller kommer til at indeholde. Men hvis det lykkes regeringen, inklusive retsforbundets og de radikale ministre, at gennemføre toldforhøjelser på mere eller mindre begrænsede områder, så må det føre til, at de pågældende varer overføres til friliste. Befolkningen har et rimeligt krav på at få forbrugsvarene så billigt som muligt, og erhvervslivet er bedst tjent med, at det kan udvikle sig i frihed under rimelige konkurrenceforhold; des lettere vil det også blive

for vort erhvervsliv at erobre det Europa, som forhåbentlig nu åbnes for os. Det ville være ganske godt, om vort erhvervsliv lagde mindre vægt på det defensive, der består i at beskytte sit hjemmemarked, og i stedet for indstillede sig mere offensivt over for de chancer, som gennem markedsplanerne åbner sig for os. Stående over for denne europæiske udvikling, over for de store årganges problemer, over for nødvendigheden af en saglig vurdering af landbruget som valutaproducent — og det er jo egentlig i den henseende, landbruget betyder så meget for os alle sammen, medens byerhvervene står som de beskæftigelses-skabende — forekommer det mig, at regeringen har et mægtigt ansvar for, at vi, når tingene sker, da har vore ting sådan i orden og forberedt, at overgangsvanskelighederne bliver så små som muligt.

Jeg håber, at vi i udvalget kan finde veje til at tilpasse os den liberale udvikling, som markedsplanerne over en årrække fører frem til, og mit parti deltager gerne i et arbejde med denne målsætning. Hvilket resultat vi så kommer til, når forslaget vender tilbage hertil, må afhænge af udvalgsarbejdet.

Weikop: Jeg finder det egentlig meget klogt af den højtærede handelsminister at fremsætte forslag om, at loven om valutaforhold forlænges uændret. Når jeg siger det, er det, fordi den højtærede handelsminister, da vi havde loven til behandling i fjor, gav udtryk for, at han godt kunne ønske visse ændringer.

Derfor giver selve lovforslaget ikke rent umiddelbart, forekommer det mig, anledning til bemærkninger, medmindre der, som det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, under selve behandlingen skulle fremkomme ting, som vil kunne påvirke loven, eller som vi ud fra vort synspunkt må anse for nødvendige at behandle. Retsforbundet er jo nemlig stadig stærk modstander af valutacentralen eller varedirektoratet, og man ved derfor ikke, hvad der kan ske. Det kan måske tænkes, at retsforbundet sin vane tro vil stille forslag om, at valutacentralen skal nedlægges, og så må vi naturligvis se på det.

Der er her, som det allerede er sagt, kun tale om en afviklingslov, men man har vel